

1808 Meråkerbygg i slaget i Trangen

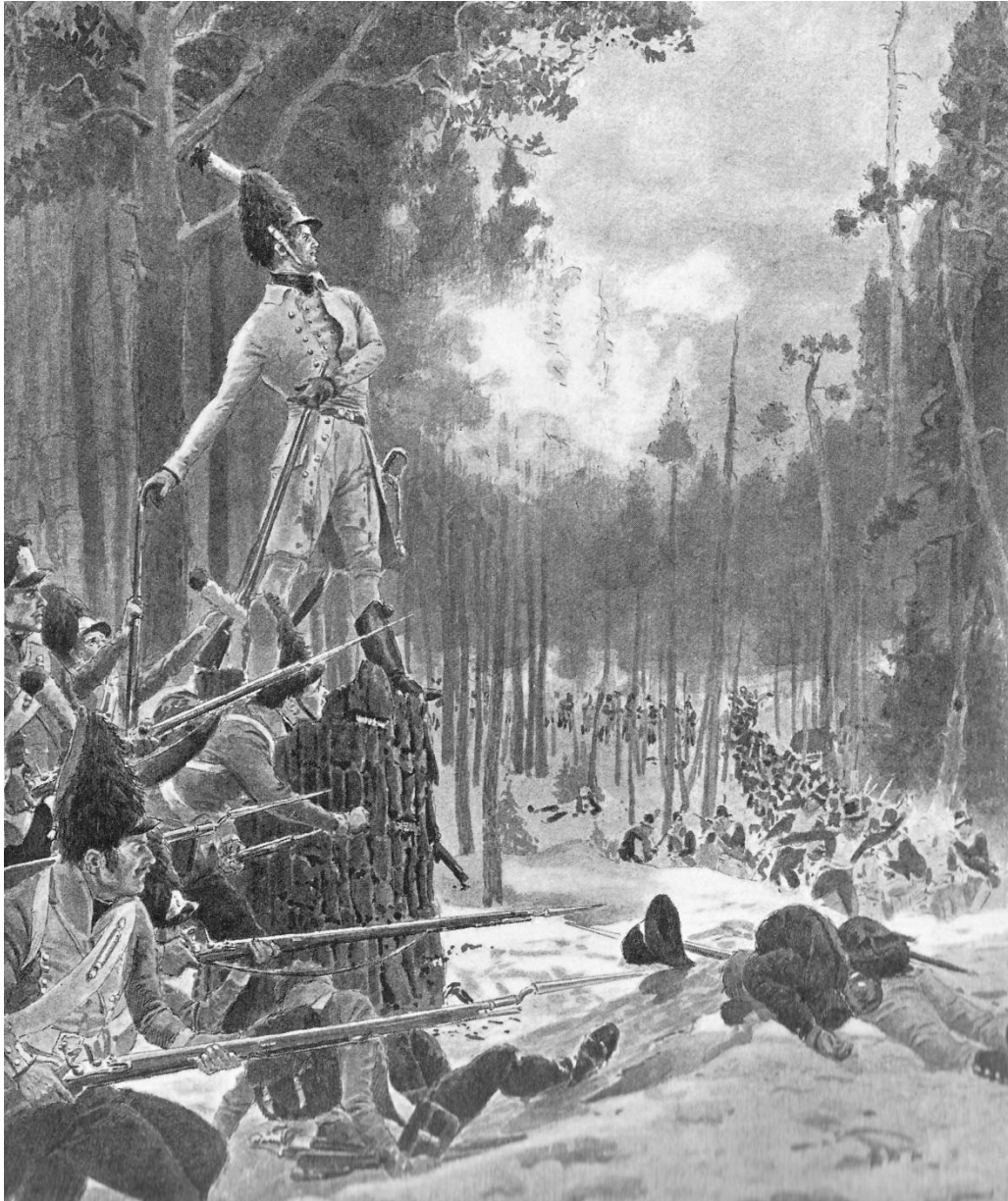
Han hadde krøpet godt inntil et tre, ville legge an mot leggen med bedre siktelinje. Skudd og banneord, kommandoer og ordrer, og opp i alt dette de vonde skrikene som fortalte om soldater som hadde blitt truffet og lå muligens dødelig såret noen meter unna. Han var redd. Mye av det som skjedde rundt ham gikk i sakte bevegelser, mange av de skarpe lydene forsvant, det var som å bevege seg inne i en tønne - det rumlet rundt ham, røyken ble som tåke. Han hadde nettopp passert en kjempestor stubbe, og enset at en sto der oppe, og rundt omkring ble gevær reladet. Han følte det ble trangt rundt ham, som om han var på vei inn ei kløft mot der han hørte svensker som kom med tyske kommandorop. Hadde han visst at det het Trangen der de kjempet, ville trolig hjernen hans utført et ordspill. Han var litt overrasket over ha kommet så langt frem. Han og hans kompani var for kort tid siden på defensiven, men plutselig ser han at en svensk offiser blir trukket på en slede av noen medsoldater. Han skjønte mest ikke hva han så, men følte de hadde slått en kile inn mot en gruppe svensker som nå

gjorde retrett. Lite visste han at det var selveste oberst Carl Pontus Gahn som dirigerte sine tropper tross sitt handicap. Stedet ble senere døpt for Svenskhaugen. Vår mann blir trolig motivert, kanskje overivrig - og ønsker å forflytte seg til en bedre posisjon. Røyken inne blant trærne kom og gikk, og han øynet i dobbelt forstand en mulighet til å sikre seg bak et mye større tre. En rask forflytning ble iverksatt. Plutselig kjente han en stikkende smerte, beina sviktet under ham - og han falt om kull, samtidig som han skjønte at han hadde blitt truffet, faktisk blitt skutt. Så kom gardinen sigende ned og alt ble mørkt og stille, fullstendig stille. Han puster, åpner øynene og ser en medsoldat som bøyer seg over ham...en hvit snøfleck avkjøler hans kinn.....«dør jeg nå?»

I *Stjørdalens krønike*, bind 13 - side 9, kan du lese om slaget i Trangen og den sagnomsuste kaptein Dreyer. Dette er ett av de mest kjente slag i norsk historie gjennom alle tider, som fant sted nordøst av Flisa den 25. april 1808, og hvor en trestubbe ble så sentral at tegningen av

kaptein Dreyer på stubben må vel sies å være blant de aller mest kjente illustrasjoner fra norsk krigshistorie. I 2013 forsøkte jeg å finne de fra Stjørdalen som deltok i felttoget sørover og dermed med stor sannsynlighet var med i slaget i Trangen. Jeg trodde jeg hadde funnet alle. Men det er først i år (2024) at jeg ble klar over at en meråkerbygg var med, nemlig Erik Larsen Aasan, f. 1777. Hans foreldre var Lars Eriksen Brende (1735-1791) og Marit Pedersdtr Nustad (1730-1808) på Aasan øvre, br. nr. 6 under Meråker (gr.nr. 20). I henhold til

*«Kaptein Dreyer på stubben» (Andreas Bloch)
En av Norges mest kjent krigsillustrasjoner*

Stjørdalsboka forteller den anerkjente Anton Pynten i sin dagbok at Erik ble den 21. februar 1801 uttatt til grenader. Han ble nok utkommandert i 1808, og mye tyder på at han ble såret i slaget i Trangen i april, i og med at han døde samme året på Kongsvinger. Og hjemme i Meråker dør hans mor også det året.

Vi vet selvsagt ikke hva som hendte, men min fingerte innledning er like god gjetting som hvilken som helst annen. Klart at Erik Larsen Aasan kunne ha dødt av «naturlige» årsaker i Kongsvinger. Men hvorfor skulle han befinne seg i Kongsvinger, tidspunktet avgjørende, men

ukjent? Derfor, basert på Stjørdalsboka og trolig Pyntens kjennskaper - ble han muligens såret og døde senere av skadene som ble forsøkt leget i bivuakk, leir eller ved et felthospital i Kongsvinger.

Erik Larsen Aasan ble gift med Ragnhild Pedersdtr (1769-1854), og fikk sønnen Lars (1806-1892). Denne Lars ble gift med Karen Bessedtr Dalsnes i 1831. Dette ekteparet, som både ble født og døde samme året, fikk fire barn. Deres tre første barn dør henholdsvis som 12-åring, 7-åring og 6-åring. Det siste barnet, Besse, f. 24. mai 1848 - fører slekten videre med bosted Flaaten i Meråker. Besse er oldefar til Kirsten Margrete Wold, f. 1940 i Meråker, gift Sollien på Kongsvinger i 1975. De har to barn: Lene: f. 1976 og Vegard, f. 1978. Vår mann fra slaget i Trangen, Erik Larsen Aasan - er derfor deres 3 x tippoldefar. Og mer var det ikke denne gangen.

Familiemedlemmer med røtter fra Meråker

F.v: Kirsten Margrete (Wold) Sollien – tippippoldebarn av soldaten

**I midten Lene Sollien - 3 x tippoldebarn, med sin sønn foran: Henrik Sollien Ysterud (4 x tipp)
Bakerst: Vegard Sollien - 3 x tippoldebarn, med sin datter foran: Vilde Joramo Sollien (4 x tipp)**